”Pentru obținerea slavei”

07

Din Slavă în Slavă

Dezvoltarea caracterului este declarată a fi cea mai importantă lucrare încredințată vreodată ființelor umane. În ora ce urmează, vom explora atât privilegiul nostru, cât și responsabilitatea de a ne forma caracterele după cel al lui Hristos. Alăturați-vă nouă acum pentru acest timp puternic de schimbare personală, în timp ce pastorul Stephen Wallace ne duce "Din slavă în slavă."

Bună seara, prieteni. Mă bucur să vă revăd în această seară. Vă mulțumesc pentru angajamentul față de studiul Cuvântului lui Dumnezeu, manifestat prin prezența voastră aici. Abia așteptam să continuăm împreună studiul. Seria noastră este intitulată "din Slavă în Slavă", un seminar despre principiile dezvoltării caracterului creștin. Studiem împreună cea mai importantă lucrare încredințată vreodată ființelor umane. Și care e aceasta? "Formarea de caractere." **Educație, pagina 225,** este prima referință din materialul dvs: **"Formarea caracterului este cea mai importantă lucrare care a fost vreodată încredințată făpturilor omenești; nu a fost niciodată mai importantă studierea lui cu sârguință, ca acum."** De ce e atât de important acum? Sunteți pregătiți pentru asta? Pentru că regele vine în curând. Nu erați pregătiți. Vă dau o a doua șansă. De ce e atât de important acum? Pentru că regele vine în curând! {Amin} Da, într-adevăr. Cred asta, prieteni. Oh, eu cred.

Se întâmplă atât de multe lucruri. De fapt, astăzi are loc un eveniment foarte important despre care mă abțin să nu intru în detalii… dar o împlinire a profeției se întâmplă astăzi. Suntem chiar la linia de sosire, dragii mei prieteni. Vă rog să înțelegeți. Vă rog să înțelegeți. Dar avem mult de lucru. **O Evanghelie pe care trebuie să o vestim locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții și oricărui norod. (Apoc 14:6) căci a venit ceasul judecății Lui {Apoc 14:7}** Dar realizarea cu succes a ambelor sarcini, depinde de un singur lucru, nu-i așa? ... care anume? Dezvoltarea unui caracter asemănător lui Hristos. De ce? Pentru că nu putem fi martori eficienți pentru rege, nici cetățeni potriviți pentru Împărăție, dacă nu avem un caracter asemănător lui Hristos.

Noaptea trecută, ne-am confruntat cu niște vești destul de sumbre; consecința teribilă a căderii omului asupra naturii umane și a ceea ce a făcut pentru a-l incapacita total să-și îndeplinească destinul rânduit de Dumnezeu. Care a fost destinul său rânduit de Dumnezeu? **Isaia 43:7**. Ce spune Creatorul nostru despre noi? **"i-am făcut spre slava Mea, pe care i-am întocmit și i-am alcătuit."** Nu suntem produsul timpului și al norocului, aflați aici din greșeală, **să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri. {1 Cor 15:32}** Oh, nu! Noi suntem lucrarea personală a unui Dumnezeu Creator personal, care ne-a făcut pentru un scop înalt și sfânt: să dezvăluim slava Sa, să spunem lucruri adevărate și frumoase universului cu privire la cum este El; mai ales să dezvăluim caracterul Său. Termenul biblic, pentru aceia dintre voi care tocmai ni s-au alăturat, termenul biblic pentru caracter este ce? '... Slava'. Deci, atunci când Biblia ne spune că Dumnezeu ne-a creat pentru slava Sa, ne spune că El ne-a creat pentru a dezvălui caracterul Său. Acel caracter infinit de glorios pe care trebuie să-l arătăm universului care privește să poată trage concluzii precise și frumoase cu privire la ceea ce reprezintă El. Căci noi **am fost creați după chipul si asemănarea Sa (Gen 1:26)** în fiecare dimensiune a ființei noastre. Și ce a făcut Dumnezeu mai departe pentru a ne permite să ne îndeplinim destinul? **El**

a scris pe fiecare nerv, fiecare fibră, fiecare facultate a ființei noastre, ce? {Legea} **... Legea lui. {RH, 12 noiembrie 1901 par. 4}**

Dar vestea rea de aseară, cu care a trebuit să ne confruntăm, este că la cădere, **egoismul a luat locul iubirii. {SC 17.1}** Dragostea este legea lui Dumnezeu care a fost scrisă pe mesele trupești ale inimii omului, fiecare nerv, fiecare fibră, fiecare facultate a ființei sale. Dar când a căzut, egoismul - legea lui Satana, a luat locul iubirii. A devenit principiul dominant, motivant, scris pe tablele din inima omului; într-adevăr, asupra fiecărui nerv, asupra fiecărei fibre, asupra fiecărei facultăți a ființei sale. De aceea, întreaga sa natură, toate puterile sale au fost pervertite.

Înainte de cădere, ei au fost exercitați exclusiv pentru a-L satisface și glorifica pe Dumnezeu. Dar, din cauza egoismului care a luat locul iubirii după cădere, ele sunt acum exercitate exclusiv pentru a satisface și glorifica pe sine. Dereglări grave, radicale, morale în natura umană din cauza căderii - se numește depravare. Și din cauza acestei dereglări morale, din cauza acestei schimbări fundamentale în centrul ființei sale, când egoismul a luat locul iubirii, omul a devenit incapabil să dezvăluie caracterul lui Dumnezeu.

De fapt, a fost capabil să dezvăluie caracterul cui? ... al Satanei. Căci el este guvernat de același principiu, același spirit, aceeași lege care guvernează inima lui Satana - egoismul; și tot ce poate dezvolta omul prin natură, este o asemănare satanică, dragii mei prieteni. Eu spun, "laudă-L pe Dumnezeu pentru har." Voi ce spuneți? {Amin} Dar trebuie să înțelegem cum sunt lucrurile prin natura noastră, înainte de a aprecia modul în care pot fi prin har. De aceea a trebuit să ne ocupăm de veștile rele, pentru ca veștile bune să fie cu atât mai apreciate. Amintiți-vă, vestea bună este bună, la fel cum vestea rea este… rea.

Trebuie să avem o schimbare fundamentală, radicală - contrar a ceea ce s-a întâmplat la cădere, dacă vrem să devenim ca Hristos în caracter. La cădere, egoismul a luat locul iubirii, dar prin har... slavă lui Dumnezeu, dragostea poate lua locul egoismului. Amin? {Amin} Încă o dată, putem fi dominați de spirit, lege, si de principiul iubirii, care guvernează însăși inima lui Dumnezeu; iar planul salvării a fost conceput pentru a face posibilă această schimbare.

În seara aceasta, vom primi veștile bune. Mă bucur că v-ați întors, pentru că m-aș fi simțit aiurea dacă n-ați fi venit, voi vorbi despre veștile rele, și nu despre veștile bune. Următoarele câteva studii, se vor ocupa de ceea ce Dumnezeu a făcut, pentru a inversa ceea ce a mers greșit la căderea omului. Aceasta este doar o revizuire rapidă pentru a ne reaminti, și să ne concentrăm mintea pe ceea ce am urmărit până acum.

Dar înainte de a continua cu materiale noi, trebuie să ne oprim să, dragii mei prieteni? Ce trebuie să ne oprim să facem? Să invităm personal Spiritul lui Dumnezeu în inimile noastre. De ce? **Lucrurile Duhului lui Dumnezeu… trebuie judecate duhovnicește. {1 Cor 2:13-14}** Vă rog să nu cumva să vă permiteți să deschideți Cuvântul lui Dumnezeu, fără a vă deschide inimile întâi, și să-l invitați pe Duhul Sfânt să intre și să vă dea că capacitatea de a cunoaște adevărul.

Ce înseamnă să cunoaștem cu adevărat adevărul? Vă amintiți cei trei pași? Cineva să mă susțină. Aceasta înseamnă (1) să-l cuprindem cu intelectul, (2) să-l îmbrățișăm cu afecțiune, și cel mai important: (3) să ne supunem lui cu voința. Numai pe măsură ce facem acest lucru, putem cunoaște adevărul și să experimentăm puterea sa eliberatoare, sfințitoare în viețile noastre; Și asta vreți să faceți cu toții, nu-i așa? {Amin} Vreți mai mult decât un exercițiu intelectual în seara asta, nu-i așa? Vreți o experiență care să vă schimbe viața, nu-i așa? {Amin} Vreți să fiți mai asemănători lui Isus pentru că ați petrecut timp studiind Cuvântul Său, nu-i așa? {Amin} E posibil, dragii mei prieteni, prin puterea și binecuvântarea Duhului Sfânt.

Dumnezeu tânjește să ni-l ofere. Dar oricât de mult ar vrea să ni-l dea, el nu poate decât dacă noi, ce? ... cerem. Vedeți că tot cerul lucrează pe principiul simplu: **"cereți și vi se va da".**

{Mat 7:7} Nu-l putem câștiga. Slavă Domnului... Isus Hristos a câștigat totul pentru noi și este pregătit să ni-l ofere în dar. Dar, El nu va forța niciodată pe nimeni, pentru că nu-I stă în fire; El nu face asta. Nu încalcă liberul arbitru al omului. De aceea trebuie să mergem la ușa inimii noastre, să o deschidem și să spunem, *"Intră... Intră, oaspete ceresc... Intră și mănâncă cu mine. În întruchiparea Spiritului Tău, permite-mi să am acea foame și sete și să fiu capabil să diger și să asimilez pâinea vieții, pentru ca eu să pot fi hrănit și întărit în ființa mea spirituală. Intră."*

Îl invitați? ... și în timp ce vă rugați pentru dvs, vreți, vă rog, să vă amintiți de fratele dvs? Am nevoie de o eficiență specială în seara asta, pe măsură ce continui cu acest studiu. Să petrecem câteva momente în genunchi.

Tată din Cer, în numele lui Isus Hristos, Domnul dreptății, am venit... cu încredere în fața Ta. O încredere care se bazează pe demnitatea Mijlocitorului meu, nu a mea. Demn este Mielul care a fost ucis. Vezi-mă ca și cum sunt ascuns în El, te rog. Am venit să Te rog să fii milostiv cu noi și să verși Duhul Tău Sfânt asupra noastră. Vrem să ajungem să înțelegem adevărul pentru a experimenta puterea sa eliberatoare, sfințitoare în viețile noastre, mai pe deplin decât oricând înainte. Dar nu putem, decât dacă ne binecuvântezi cu Spiritul Adevărului. Tată, mai ales eu, care am privilegiul nemeritat de a conduce în studiul Cuvântului Tău, eu mai ales, am nevoie de Duhul Sfânt. Te rog să Te folosești de mine, trup, minte și spirit. Eu sunt al Tău prin creație, prin răscumpărare și prin propria mea alegere. Te rog să alegi să mă folosești ca un mijloc al binecuvântării adevărului. Orice ai putea spune prin mine, să poate fi înțeles de intelect, și să fie primită cu afecțiune, și supunere, și voință... de fiecare dintre ei aici, că si-ar putea schimba viața. Fă-ne, prin Spiritul Adevărului, mult mai asemănători Lui, El care este Adevărul. Te rugăm în numele Lui. Amin.

Suntem la pagina 13 din material, și sper că ați primit următoarea tranșă în carnețelul pe care îl aveți. Există o declarație care este un pic mai lungă decât am include de obicei, dar este o declarație minunată de la văzătorul zilelor noastre. "Văzătorul", acesta este un nume vechi pentru "profet" - unul care poate vedea lucruri pe care cei mai mulți dintre noi nu le pot vedea - pentru că le-a fost dată privire spirituală specială. Ascultați această descriere a ceea ce se întâmpla în cer când omul păcătuia. Este remarcabil, și rezumă, de asemenea, consecințele păcatului asupra naturii umane.

Se găsește în **Semnele Timpului, 13 februarie 1893: "Când omul a păcătuit, tot cerul era plin de tristețe; căci, cedând ispitei, omul a devenit dușmanul lui Dumnezeu, un părtaș al naturii satanice."** Pauză. Trebuie să spun: în ce fel, a devenit omul părtaș la natura satanică? Egoismul a luat locul iubirii, spiritul care motivează natura lui Satana a devenit spiritul care a motivat natura omului. Prin urmare, omul a devenit un părtaș al naturii satanice. Înapoi la afirmația: **"Imaginea lui Dumnezeu a fost marcată și distorsionată. Caracterul omului nu a fost în armonie cu caracterul lui Dumnezeu; fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrășmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună." {Rom 8:7}** Pauză. De ce lucrurile firii pământești nu pot fi supuse legii lui Dumnezeu? Pentru că sunt supuse la care lege? ... legea lui Satana, legea egoismului; e tiranizată de ea. Citind în continuare: **"Îngerii nu credeau că există nici o cale de scăpare pentru cei care încalcă legea. Ei au încetat cântecele lor de laudă, și în toate curțile cerești a fost doliu, pentru că păcatul a ruinat tot. Din armonie pentru natura lui Dumnezeu, neclintit la pretențiile legii Sale, nimic, doar distrugere a fost pentru rasa umană. Din moment ce legea divină este la fel de lipsită de schimbări ca și caracterul lui Dumnezeu, nu ar putea exista nici o speranță pentru om decât dacă ar fi concepută o cale prin care încălcarea sa ar putea fi iertată, natura sa reînnoită și spiritul său restaurat pentru a reflecta imaginea lui Dumnezeu. Dragostea divină a conceput un astfel de plan."** {Amin} Slavă lui Dumnezeu pentru ultima propoziție! Amin? {Amin} Slavă lui Dumnezeu

pentru un astfel de plan! A fost conceput în inima și mintea lui Dumnezeu de o eternitate, și a fost infinit de costisitor, dar există un astfel de plan, prietenii mei.

Care este scopul său? Ascultați următoarea declarație care rezumă remarcabil întregul scop al planului salvării. **Educație, pagina 15 și 16: "Planul de mântuire fusese rânduit prin acea iubire și îndurare infinită și a fost îngăduită o viață de punere la probă."** Pauză. Îngăduită cui? ...lui Adam. Dar țineți minte, cine e Adam? - Omenirea. Și tot ce a făcut Dumnezeu pentru Adam, a făcut pentru noi toți pentru că am fost cu toții incluși în, și cu El. Amintește-ți studiul de aseară. Care este scopul acestui plan? În continuare citim... acest timp de punere la probă? **"Refacerea în om a chipului Creatorului său, readucerea sa la perfecțiunea în care fusese creat, sprijinirea dezvoltării trupului, minții și sufletului, astfel încât să poată fi împlinit scopul divin avut în vedere la crearea lui – iată care avea să fie lucrarea de răscumpărare."**

Care este scopul planului salvării, prieteni? Este de a aduce omul înapoi la în care a fost creat, pentru a restabili în el imaginea Creatorului său, care a creat întreaga sa ființă, de aceea scopul e de a promova dezvoltarea corpului, a minții și a sufletului. Vedeți, în fiecare dimensiune a ființei noastre, noi am fost creați în asemănarea lui Dumnezeu; purtăm imaginea Lui. Păcatul a marcat și a distrus asemănarea lui Dumnezeu în fiecare dimensiune a ființei noastre. Dar planul salvării a fost conceput pentru a restabili asemănarea lui Dumnezeu în fiecare dimensiune a ființei noastre. Slavă lui Dumnezeu pentru un astfel de plan!

Observați cum afirmă apostolul Pavel scopul succint al planului salvării. Este înregistrat în **2 Tesaloniceni 2:13-14.** Avem un pasaj remarcabil aici; cuprinde foarte succint întregul plan al salvării. Dar lucrul pe care vreau să-l subliniez este scopul acestui plan. Urmăriți; versetul 13: **"Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci..."** Aici vine rezumatul scurt al întregului plan de mântuire: **"... căci Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră,"** Remarcabil rezumat al întregului plan de mântuire, dar aici vine scopul. Care anume? **"ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos."** Ok clasă, folosiți cheia. Ce cuvânt ai auzit acolo? {slavă} "Slavă," și ori de câte ori auzi slavă trebuie să te gândești ce? {Caracter} ”Caracter." Deci, eu vă întreb, potrivit apostolului Pavel, care este întregul scop al planului salvării? Este pentru a obține încă o dată, ce? ... caracterul Domnului și Salvatorului nostru, Isus Hristos. Vedeți prieteni, în lumina acestui fapt, cum este cu adevărat construirea caracterului cea mai importantă lucrare încredințată vreodată ființelor umane?

Într-adevăr, întregul scop al planului salvării este să fii schimbat din slavă în slavă, crescând de la o etapă de dezvoltare a caracterului la alta, - ceea ce înseamnă din slavă în slavă - nu este ceva opțional pentru creștin, nu-i așa? Este însăși esența, inima și miezul, a ceea ce înseamnă să fii creștin. Te rog să înțelegi asta, te rog să înțelegi asta. Întregul scop al planului salvării este obținerea slavei Domnului nostru Isus Hristos. Acum, acest plan, conceput în inima lui Dumnezeu de o eternitate, a fost pus în aplicare în timp; în cuvintele Scripturii, **"împlinirea vremii", {Gal 4:4}** prin trimiterea Fiului lui Dumnezeu într-o misiune dublă. Rețineți acest lucru; Pentru asta e marja. Planul salvării a fost pus în aplicare în plinătatea timpului prin trimiterea Fiului lui Dumnezeu, unde? Într-o misiune dublă. Care a fost misiunea dublă?

Numărul unu: El a fost trimis să dezvăluie slava lui Dumnezeu omului.

Numărul doi: El a fost trimis pentru a restabili slava lui Dumnezeu în om.

Te-ai prins? Insist pe faptul că aceasta rezumă, într-adevăr, tot ceea ce a făcut Hristos trimis de Tatăl. Într-adevăr, cuprinde întregul plan al salvării. Din nou, care este misiunea dublă? Fiul a fost trimis să dezvăluie omului slava lui Dumnezeu, și să ce? ... restabilească slava

lui Dumnezeu în om. Acum, unii dintre voi ar putea spune, "Ei bine, am crezut că Fiul a fost trimis să moară pentru păcatele noastre." Ei bine, da, absolut; dar aceasta face parte din revelația slavei lui Dumnezeu pentru om. Amin? Vezi tu, slava lui Dumnezeu este caracterul Său, și El a spus acest lucru, atunci când a proclamat numele Său. **"Domnul, Domnul Dumnezeu,"** ce? **'este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat..." {Ex 34:6-7}** Vezi tu, Hristos pe cruce dezvăluie nu numai mila lui Dumnezeu, dar ce? ... dreptatea lui Dumnezeu. Dumnezeu nu doar îi eliberează pe cei vinovați, ci îi și iartă. Cum? Pe ce bază? Prin imputarea vinovăției lor celui fără vină de pe cruce; și pentru că El a murit pentru păcatele noastre, acum putem trăi din cauza neprihănirii Sale. Amin? {Amin} Deci, tot ceea ce a făcut Hristos, a fost o revelație a slavei lui Dumnezeu pentru noi.

Dar dragii mei, El ne-a dezvăluit slava lui Dumnezeu pentru a o putea restaura în noi. Amin? {Amin} Vă rog să înțelegeți că principalul motiv al revelației a fost acela de a face posibilă restaurarea. Și într-adevăr, restaurarea era independentă de revelație. De ce? Deoarece doar privind putem fi izbândiți. Trebuie să ne dezvăluie slava lui Dumnezeu astfel încât noi să o putem vedea și să putem fi schimbați din slavă în slavă după chipul și asemănareaa ceea ce vedem. Dacă nu a avut loc revelația, nu va avea loc nici restaurarea. Trebuie să ne concentrăm atenția asupra celor două planuri ale restaurării. OK? Prima dată ne vom concentra asupra primei faze a revelației, iar apoi restul seminarului vom discuta despre restaurare și cum putem coopera cu ea. Am să vă dau un indiciu despre unde ne îndreptăm.

Faza Revelației. **2 Corinteni 4:6. Căci Dumnezeu care a zis: "Să lumineze lumina din întuneric", ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.** Îmi place! Ați auzit cuvântul cheie, nu-i așa? Faceți-vă o idee. Pământul cu tot cu oameni se află într-o condiție păcătoasă. Așa cum a spus profetul Isaia **ne aflăm într-o întunecime densă în Isaia 60**. Vă amintiți studiul nostru asupra acestui paragraf. Suntem pierduți și singurul mod în care putem găsi mântuirea este de a avea puțină lumină care să ne călăuzească. Ce face Dumnezeu prin mila lui infinită? Își trimite fiul pentru a fi această lumină. **"Căci Dumnezeu, care a zis: "Să lumineze lumina din întuneric", ne-a luminat inimile."** Ce este această lumină? **"Pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu."** Ce reprezintă acest lucru? Caracterul lui Dumnezeu. Unde? **"Pe fața lui Isus Hristos."** Acesta este motivul pentru care Dumnezeu L-a trimis printre oameni. Ca să-I dezvăluie slava.

"Lumina caracterului Său." Este foarte interesant deoarece caracterul uman este dezvăluit în mod special omenirii. Întreaga Sa viață a fost o revelație a propriului caracter. Din context rezultă faptul că în mod particular caracterul este dezvăluit. Dumnezeu Și-a trimis Fiul pentru a-I dezvălui slava. Iar Fiul Și-a trimis Duhul pentru a restaura acea slavă și pentru a face posibil ca omul să o vadă. Vedeți voi… cum sunt **lucrurile spirituale**? **Deslușite spiritual**. Firea omenească a fost incapabilă de a vedea acea lumină a revelației caracterului lui Dumnezeu în fața lui Isus, așa că Isus Și-a trimis Duhul pentru ca noi să putem avea acea deslușire spirituală, acea putere supranaturală de a vedea lumina. Același Duh care ne face s-o vedem ne va schimba în ceea ce s-a restaurat în noi.

Hristos Lumina Lumii, pagina 341. "Spiritul lui Hristos va dezvolta în om tot ceea ce va înnobila caracterul și va demnitiza natura. Va ridica omul către slava lui Dumnezeu prin minte, trup și suflet." Vedeți omul inclus din nou?… omul se aseamănă pe de-a-ntregul cu Dumnezeu, chiar și în **minte, trup și suflet. (1 Cor 6:19:20)** În continuare; **"Deoarece Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică ci de putere, de dragoste și de chibzuință. 2 Timotei 1:7. Ne-a chemat pentru a primi slava"**… - **caracter** -…n-am adăugat eu asta. **"Slava Domnului nostru Isus Hristos a hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său."**

2 Tesaloniceni 2:14 și Romani 8:29. Tatăl Și-a trimis Fiul pentru a dezvălui slava, iar Fiul Și-a trimis duhul pentru a restaura slava.

Care este rolul nostru cooperativ în acest proces? De a vedea slava. Vă aduceți aminte? Textul cheie **2 Corinteni 3:18 "Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava lui Dumnezeu, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului."** Dragii mei, restaurarea nu poate avea loc dacă noi nu vedem revelația. Acesta este de fapt motivul pentru care Dumnezeu Şi-a trimis Fiul pentru a dezvălui omului slava Lui. Pentru a capta atenţia omului. Să-l facă să-şi concentreze ochiul minţii către revelaţie pentru ca apoi să poată restauraîn el slava pe care a văzut-o în Iisus Hristos. De aceea Dumnezeu Şi-a trimis Fiul.

Am o întrebare. Haideţi să ne gândim împreună. Dacă este esenţial să vedem revelaţia slavei lui Dumnezeu în Hristos aş vrea ca restaurarea să aibă loc în noi. Cum au fost restauraţi oamenii din slavă în slavă înainte ca Dumnezeu să-Și dezvăluie slava? Este o întrebare valabilă? Nu-i aşa că a existat o perioadă in care omenirea avea nevoie disperată de a fi schimbată din slavă în slavă înainte ca Hristos să vină să dezvăluie acea slavă? Da, într-adevăr, a fost acum 4000 de ani. La 4000 de ani de la decăderea omului, Hristos a devenit om pentru a putea dezvălui umanităţii slava Tatălui. Întrebarea mea este cum au fost schimbaţi oamenii din slavă în slavă? Am auzit un răspuns care spunea Sanctuarul şi serviciile sale.

Vă aduceți aminte studiul celor 7 căi, în care Dumnezeu ne arată slava? Care era unul dintre ele? – Sanctuarul și serviciile sale. Scriptura spune că **"sanctuarul era plin de slava lui Dumnezeu." {Ez 10:4}** David a spus că vrea să meargă la Templu **deoarece acolo sălăşluia slava lui Dumnezeu. {Ps 63:2}** Caracterul lui Dumnezeu este dezvăluit în Sanctuar şi serviciile sale, iar înainte de reîncarnare oamenii au fost schimbaţi din slavă în slavă, după asemănarea a ceea ce au văzut.

Staţi puţin. Nu-i aşa că a existat o perioadă înainte de înfiinţarea Sanctuarului şi a serviciilor sale? Cum au fost schimbaţi înainte de aceasta? Cum s-au schimbat din slavă în slavă? Au trebuit să vadă slava, acesta fiind singurul mod prin care cineva poate fi schimbat. Cum? Natura este o revelaţie suficientă pentru a ne salva? Nu, deoarece este deteriorată, deformată şi pătată datorită păcatului. Aici nu trebuie să aibă loc o revelaţie naturală, ci una supranaturală. Atunci, cum au fost schimbaţi oamenii înainte de înfiinţarea Sanctuarului? Transcrierea caracterului lui Dumnezeu, care a fost dată în Sinai, a fost puţin după înfiinţarea Sanctuarului şi serviciilor sale. Am auzit răspunsul pe care îl căutam. Aţi auzit? *"Prin modul sacrificării."* Sacrificarea Mielului. Aud un Amin?

Prieteni, vreau să vă prezint textul meu preferat. Unul din textele mele preferate. Se găseşte în **Geneza 3:21 "Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam şi nevestei lui haine de piele şi i-a îmbrăcat cu ele."**

Parcă vă şi aud gândind... *"textul preferat? Care este problema lui? Cum poate fi acesta rextul preferat al cuiva?"* V-aţi gândit la acest lucru, nu-i aşa? Dragii mei, este un text profund şi extrem de frumos. Dar frumuseţea sa nu este vizibilă, nu-i aşa? Vedeţi voi...aşa este cu Scriptura. Vă rog să nu vă mulţumiţi doar citind la suprafaţă. Rugaţi-L pe Dumnezeu pentru înţelepciune spirituală pentru a putea înţelege cu exactitate ceea ce acele cuvinte vor să comunice. Îmi daţi voie să vă împărtăşesc motivul pentru care este textul meu preferat? Sunteţi pregătiţi?

Vreau să ştiţi exact cum s-a întâmplat de la început, din prima zi în care omul a păcătuit. Dumnezeu a dat a revelaţie supranaturală a slavei Sale. Caracterul Său. Sunteţi pregătiţi? Suflecaţi-vă mânecile, deoarece trebuie să ne mişcăm foarte repede. Domnul Dumnezeu a făcut haine de piele pentru Adam şi nevasta lui şi i-a îmbrăcat cu ele. Aveau nevoie de haine, evident.

De ce? Deoarece erau îmbrăcaţi inadecvat. Cu ce anume? Cu frunze de smochin. De ce erau îmbrăcaţi cu frunze de smochin? Din cauză că erau goi înainte de a-şi pune pe ei frunzele de smochin. Dar Dumnezeu i-a creat goi? **I-a făcut îmbrăcaţi în lumină. Un veşmânt de lumină. {LDE 249.2}** Aveau chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Scriptura spune clar că **Dumnezeu este îmbrăcat în lumină. {Ps 104:2}** Dar care era sursa acestei lumini? Erau înconjuraţi de întreg Duhul lui Dumnezeu. Sunteţi de acord cu mine? Prezenţa Duhului lui Dumnezeu se manifesta printr-o aură de lumină, care înveleşte acel templu al trupului.

Seamănă foarte mult cu ceea ce s-a întâmplat atunci când templul din deşertul Sinai a fost umplut de prezenţa lui Dumnezeu. Cum altfel ar fi putut spune copiii lui Israel că El a fost acolo? Era acoperit de slavă care era emanată din acel cort. Mă urmăriţi? Aşa este şi cu cortul omenesc. Templul uman care a fost făcut de Dumnezeu, intenţiona să fie umplut cu prezenţa Sa. Într-adevăr a putut s-o facă şi a făcut-o pentru că era fără de păcat, în momentul creării.

Dumnezeu a creat omul având liber arbitru. Am mai discutat despre acest lucru. Şi acesta a fost un risc pentru Dumnezeu. Dar era pregătit să Îşi asume acel risc, deoarece numai aşa putea fi mulţumit, şi anume având parte de dragoste fără forţa din partea creaturilor Sale. Când vă gândiţi la acest lucru, este singurul care ne mulţumeşte şi pe noi. Cum ar fi să aveţi un robot pe care să-l puteţi programa să spună în fiecare dimineaţă: *”te iubesc, te iubesc...”* de zece ori? V-ar conveni? Nu. De ce? Deoarece robotul nu ar şti să facă şi altceva. Vedeţi voi...singura dragoste care ne mulţumeşte este cea fără constrângeri. Aşa este şi cu Dumnezeu. Pentru ca oamenii să-L poată iubi fără constrângeri, a trebuit să le dea puterea de a alege. De ce le-a dat puterea de a alege? Vă rog să înţelegeţi un lucru foarte important. I-a asigurat că le va respecta decizia.

Este fundamental şi crucial ceea ce reprezintă dreptatea. Se spune că **"omul culege ceea ce seamănă." {Gal 6:7}** Este foarte important că avem o asemenea siguranţă, dacă într adevăr vom avea puterea de a decide singuri. Cum ar fi dacă Dumnezeu ar spune: *"Vă dau puterea de a alege, puteţi alege ce doriţi, dar nu sunt sigur dacă vă voi lăsa ceea ce aţi ales."* Nu ar avea nici un rost, ar fi o ruşine. În momentul în care Dumnezeu ne-a dat puterea de a alege, a spus: **"Luaţi-o la modul cel mai serios şi folosiţi-o cu grijă. Pentru că vă voi respecta decizia."** Mă urmăriți? …iar acesta este singurul mod prin care putem avea puterea de alegere.

A fost o alegere pe care Dumnezeu a dat-o omului pentru a-i testa caracterul, pentru a-i testa loialitatea şi pentru a-l ajuta să-şi dezvolte de asemenea şi caracterul. Care era proba? Exista un singur pom în mijlocul Grădinii şi care se numea **"Pomul cunoaşterii Binelui şi Răului."** Nu trebuia să mănânce din acel Pom. Dumnezeu i-a spus că **"în ziua în care va mânca din pom, negreșit vei muri." {Gen 2:17}** Ştiţi povestea, nu intru în detalii, cu toate că mi-ar plăcea. Dar au ales să mănânce din pom. Astfel au ales moartea.

Apropo, a fost ceva arbitrar în ceea ce a spus Dumnezeu despre faptul că **"în ziua în care vei mânca din pom, negreșit vei muri?"** Nu, de ce? Deoarece a alege să mănânce din acel pom, însemna să se răzvrătească împotriva autorităţii lui Dumnezeu, respingând-o. Dragii mei, este imposibil să respingi autoritatea lui Dumnezeu fără a-L respinge de fapt pe Dumnezeu. De ce? Deoarece Dumnezeu este Creatorul nostru. Acesta este motivul pentru care reprezintă autoritatea. Mă urmăriţi? El ne-a făcut, este Creatorul nostru. De aceea este autoritatea noastră. Aşa că a respinge autoritatea lui Dumnezeu, înseamnă a-L respinge de fapt pe Dumnezeu. Dumnezeu este singura sursă de viaţă. Ce alege cel care se hotărăşte să-L respingă pe Dumnezeu? Alege MOARTEA. Mă urmăriţi?

Ce s-a întâmplat când au ales să mănânce din acel fruct? Se găseşte în Biblie în capitolul 3 al Genezei. Daţi acolo repede. Trebuie să punctăm foarte repede aceste aspecte, deoarece vreau să ne întoarcem la textul meu preferat dar avem nevoie de context. **Geneza 3:7** Şi ultimul rând din versetul 6: **"A dat şi bărbatului ei, care era lângă ea şi bărbatul a mâncat şi el."**

Foarte interesant ceea ce s-a întâmplat când Adam a mâncat. Dar numai când el a mâncat, **"atunci li s-au deschis ochii la amândoi, au cunoscut că erau goi..."**

Ce s-a întâmplat acolo? Dumnezeu le-a respectat decizia. Iniţial cel puţin. Ei au ales să-L respingă pe Dumnezeu. Dar cine s-a îndepărtat de ei? Duhul Domnului Dumnezeu. Ce a dispărut odată cu el? Manifestarea exterioară. Mă urmăriţi? S-au uitat unul la altul şi ce au văzut? Faptul că erau goi.. Au intrat în panică. De ce? Aşa cum ne spune şi următorul verset, era în răcoarea zilei.

Am o părere personală şi vreau să ştiţi că nu voi spune că **aşa a zis Dumnezeu**, tocmai de asta vă spun că este o părere personală. Cred că este vineri seara, chiar înainte de apus. Am motive să cred acest lucru. Ştim că este seara deoarece următorul verset are loc **"în răcoarea zilei." {Gen 3:8}** Cred că este vineri seara şi Domnul Creatorul lor, Domnul Sabatului vine pentru a întâmpina împreună cu ei Sabatul.

Dar ei s-au uitat unul la altul şi au intrat în panică. Au încercat repede să se facă prezentabili. Ce au făcut? Restul **versetului 7**. Ce spune? **"Au cusut laolaltă frunze de smochin şi şi-au făcut şorţuri din ele."** În mod disperat încercau să înlocuiască roba de lumină şi să devină prezentabili. Vă imaginaţi? Vă îmaginaţi cum ar fi fost să avem ca prim exemplu acest act? Dreptate prin eforturi. Vedeţi acest lucru? Bineînţeles. Dreptate prin eforturi. Apropo, ţineţi minte că aceasta este firea omenească natura umană. Aceştia nu sunt doar doi indivizi care nu au legătură cu noi. În această piesă ne aflăm noi, cum ne-am purtat de atunci încoace. Sunteţi de acord cu mine? Veţi aproba acest lucru? Întotdeauna încercăm să ne facem prezentabili prin propriile noastre eforturi. Aceasta este dreptatea prin eforturi. Încercăm să ne facem prezentabili. Avem căi mai avansate decât frunzele de smochin. Dar principiul este acelaşi. Sunteţi de acord?

Vă imaginaţi cât de incomodă este frunza de smochin după ce ai purtat roba de lumină? Insist asupra faptului că ei nici măcar nu ştiau discomfortul fizic în raport cu cel psihic, şi anume conştiinţa din cauza vinovăţiei. Priviţi! Cât de adecvate sunt acele acoperământe pentru a-i face prezentabili în prezenţa lui Dumnezeu? Următorul verset. Ce au auzit după ce au cusut la un loc acele acoperământe? **"…atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei."** …seara. Înainte, când auzeau acei paşi cunoscuţi ei fugeau să-L întâmpine şi să-L îmbrăţişeze, pentru a-I arăta dragostea şi recunoştinţa lor pentru toate descoperirile Lui, pentru că au depăşit acea zi.

Dar de acestă dată au fugit. De ce? Ca să se ascundă. **"şi omul şi nevasta lui s-au ascuns de faţa Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină."** Vă daţi seama de efectul radical care s-a abătut asupra relaţiei dintre Dumnezeu şi umanitate. Acum fug şi se ascund. Le era frică. Vă imaginaţi ce durere era în inima lui Dumnezeu? Este greu să ne imaginăm cât de mult L-au rănit. Dar El tot îi iubeşte din tot sufletul. Se gândeşte doar la binele lor. Dar ei au fugit de El. Acest lucru I-a frânt inima. Dar El ce face? Îmi place imaginea care ni-L dă pe Dumnezeu. **Versetul 9: "Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om şi i-a zis: Unde eşti?"** În ebraică El continuă să-i cheme. ***"Unde eşti? Adam, unde eşti? Unde eşti, te vreau înapoi!"*** Ştiţi ce aud în aceste cuvinte? *"Chiar dacă voi M-aţi respins, eu nu vă resping. Adam, te vreau înapoi. Am un plan. Am găsit o cale care m-a costat totul, dar lasă-mă să-ţi explic, lasă-mă să-ţi arăt. Încă mai există speranţă, lasă-mă să-ţi dau evanghelia.* ***Unde eşti?"*** Continuă să-l caute până îl găseşte.

Unde îl găseşte? Ascunzându-se. În cea mai întunecată parte a grădinii. Ce a răspuns Adam? **"Ţi-am auzit glasul în grădină şi mi-a fost frică pentru că eram gol şi m-am ascuns."** Foarte interesant. Îmbrăcat cu frunze de smochin şi el se simţea gol. Ce ne spune acest lucru despre cât de adecvate sunt frunzele de smochin, pentru a ne convinge că suntem îmbrăcaţi cum se cuvine când ne aflăm în prezenţa lui Dumnezeu? Este egal cu zero. Mă auziţi? Trebuie

să recunoaşteţi că Adam este cu un pas uriaş înaintea Laudiţiei în această mărturisire. Mă ascultaţi? Care este problema noastră? Suntem aşa de trişti fără frunzele de smochin încât **"credem că suntem buni şi bogaţi, nemaiavând nevoie de nimic. Şi nici măcar nu ne dăm seama că suntem săraci, orbi, nenorociţi şi goi." {Apoc 3:17}** Acest lucru era înspăimântător la condiţia Laudiţiei. Într-un final Adam a recunoscut că frunzele de smochin sunt egale cu zero. Doamne ajută să ne dăm seama că **zdrenţele noastre {Is 64:6}** nu sunt bune de nimic. Aud un Amin?

Ce anume l-a ajutat pe Adam să-şi dea seama de goliciunea lui? A fost o licărire din partea lui Dumnezeu, care l-a ajutat şi pe bietul Saul din Tars să îşi dea seama că toate **zdrenţele** sale nu erau bune de nimic. Pe drumul spre Damasc, a fugit la Iisus şi a văzut cine a început în acea zi în Ierusalim **bogaţi şi buni, fără a mai avea nevoie de nimic**. Clătinându-se şi împleticindu-se prin Damasc, **cap al păcătoşilor {1 Tim 1:15},** deoarece L-a întâlnit pe Iisus pe drum. Avem nevoie de aceeaşi experienţă. Aud un Amin? Avem nevoie de aceeaşi experienţă şi Doamne ajută să avem timp să ne îmbrăcăm înainte de a ajunge înaintea Domnului Dumnezeu. Nu a mai rămas mult!

Şi-a dat seama de goliciunea sa, dar îşi asumă cumva responsabilitatea? O mărturiseşte, dar îi pare cu adevărat rău? Nu, şi apropo, oricât de mult ar vrea Dumnezeu să-l îmbrace şi să-l salveze, nu va putea fi salvat, decât doar dacă îi pare rău. Mă urmăriţi? Va trebui să îşi asume responsabilitatea pentru goliciunea sa. Aceasta este următoarea întrebare. **Versetul 11. "Şi Domnul Dumnezeu a zis: Cine ţi-a spus că eşti gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îţi poruncisem să nu mănânci?"** Dumnezeu îl sfătuieşte să recunoască ce a făcut pentru a putea fi iertat, dar Adam ce spune? **"Femeia m-a pus să o fac!"** Nu doar că dă vina pe femeie dar nu este singurul lucru pe care dă vina. Ce spune? **"Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom şi am mâncat."** Oh, Adam! Aţi văzut ce face? Dă vina atât pe Dumnezeu cât şi pe femeie, spunând că *"dacă mi-ai fi dat o femeie mai bună, nu s-ar fi întâmplat acest lucru. Este vina ei, este vina Ta, dar nu este vina mea!"* Dragii mei, aceasta este firea omenească. Sunteţi de acord? Aceştia suntem noi, acesta este Adam. Aceasta este omenirea. Toţi suntem la fel. De aceea ne gândim că **suntem bogaţi şi plini de toate încât nu mai avem nevoie de nimic.**

Dumnezeu, căutând un răspuns mai bun, se întoarce către femeie şi spune: **”Ce ai făcut?” În versetul 13**, dar ea ce spune? *"Şarpele m-a amăgit!"* **"Şarpele m-a amăgit şi am mâncat din pom!"** Nu este la fel de curajoasă ca Adam, dar se subînţelege; *"Doamne, Tu ai permis Şarpelui să fie în pom, ai permis existenţa acelor circumstanţe; este vina Şarpelui, este vina Ta, dar în nici un caz a mea."*

Care sunt cei patru țapi ispășitori pe care primii noştri părinţi şi noi îi învinovăţim, încă de la decăderea omului?; Dumnezeu, unii pe alții, Satana şi circumstanțele. Dar pe cine nu am învinovăţit? Pe noi.

Domnul Dumnezeu vrea din toată inima să-i ierte pe părinţii noştri rebeli şi să le dăruiască speranţa şi un acoperământ. Dar nu poate face acest lucru decât dacă le pare rău, deci cum o va putea face? Pavel spune aşa în **Romani 4: "Bunătatea lui Dumnezeu conduce la căinţă."** Ce conduce la căinţă? Bunătatea lui Dumnezeu. Atunci ce face Dumnezeu pentru a-i conduce pe cei răzvrătiţi către căinţă? Începe să predice prima Evanghelie, predicată vreodată. Da. Ce este Evanghelia? Evanghelia reprezintă vestea bună privind bunătatea lui Dumnezeu, cu privire la păcătoşii care nu Îl servesc. Acest lucru înseamnă Evanghelia. *"Prima Evanghelie predicată vreodată"*, versetul 14, care este blestemul aruncat asupra Şarpelui. *"Ce vreţi să spuneţi cu prima Evanghelie predicată vreodată?"* Nu este o veste bună pentru şarpe, ci este o veste rea, dar tot ceea ce înseamnă veste rea pentru şarpe, reprezintă veste bună pentru noi. Aud

un Amin? Am auzit prima Evanghelie predicată vreodată şi aş vrea să am suficient timp pentru a explora, chiar în mijocul acesteia.

Ce spune în timpul predicii? **"Vrăşmăşie voi pune între tine şi femeie între sămânţa ta şi sămânţa ei." "Aceasta îţi va zdrobi capul, şi tu îi vei zdrobi călcâiul."** Despre ce vorbeşte această primă profeţie? Despre Salvatorul care va veni să-l elibereze pe om de sub tirania păcatului şi a Satanei prin zdrobirea capului autorului. Este Şarpele care întruchipează Răul. Vedeţi voi...de la început Satana a fost identificat cu Şarpele, deoarece l-a folosit drept un mijloc de a împărţi rasa umană. Când Dumnezeu a aruncat blestemul asupra Şarpelui, vorbeşte de fapt **capului Şerpilor, care este Satana. {Apoc 12:9}** Este un subiect profund al lecţiei, iar ceea ce se întâmplă Şarpelui are aplicaţii spirituale asupra a ceea ce se întâmplă cu Satana. Fascinant! Aş vrea să mai explorez puţin, dar nu mai avem timp.

Această **sămânţă** specială, care va zdrobi capul Şarpelui, trebuie să se nască din femeie. Unde s-a împlinit profeţia? S-a împlinit pe **Golgota**. Ce înseamnă Golgota? **Căpăţână {Ioan 19:17}**. Nu-i aşa că este minunat cât de clar ne spune Dumnezeu că ceea ce s-a întâmplat pe Golgota este împlinirea primei profeţii? Când crucea a fost lăsată să cadă pe Golgota, capul Satanei a fost zdrobit. Aud un Amin? Fraţilor, vedeţi acest lucru? Aceeaşi acţiune care a strivit călcâiul Salvatorului nostru şi L-a aruncat în mormânt. Dar deoarece **Şarpele nu a putut să-I atingă capul,** nu l-a putut face să păcătuiască. Mormântul nu L-a putut ţine, iar El a reînviat. Dar rana refractată asupra Şarpelui, este una din care nu îşi va mai putea reveni. Capul îi este zdrobit. Amin. S-a întâmplat pe Golgota.

Cum i-a fost zdrobit capul? Haideţi să ne gândim împreună. Puterea Satanei asupra omenirii a fost câştigată şi poate fi menţinută doar prin capacitatea sa de a ne împărţi. Mă ascultaţi? Prin minciună am ajuns sub stăpânirea păcatului şi a Satanei. De aceea Iisus a venit şi a spus că **"trebuie să cunoaştem adevărul, iar adevărul ne va elibera." {Ioan 8:32}** Amin! Care a fost minciuna cu care Satana ne-a legat de el? A minţit asupra caracterului lui Dumnezeu şi asupra consecinţelor păcatului. Ar putea fi foarte bine adus în discuţie, la baza Pomului cunoaşterii Binelui şi Răului. Carecterul lui Dumnezeu şi consecinţa păcatului.

Unde este dezvăluit adevărul privind cele două? În Hristos şi în Răstignirea Sa. Amin. Avem în vedere ultimul adevăr legat de caracterul lui Dumnezeu şi consecinţa păcatului. Iar pentru cei care cunosc adevărul, puterea Satanei este dizolvată, capul îi este zdrobit, iar noi eliberaţi. Amin? Satana este inamic învins. Aud un Amin? Este un fapt istoric, că i-a fost zdrobit capul.

Dar unii dintre voi ar putea gândi: *"dar, stai puţin! Atunci cum poate fi viu şi trăi bine pe Pământ?"* Nu vă lăsaţi păcăliţi de aparenţe. Ce se întâmplă când zdrobeşti capul unui şarpe? Coada lui se îmblăteşte pentru mult timp. Capul Satanei a fost zdrobit. Este un şarpe lovit mortal, şi vă implor nu vă lăsaţi ispitiţi de acea coadă a unui şarpe rănit. Salvatorul nostru a invins inamicul. Iar noi l-am învins când am mers la cruce, unde am înţeles faptul că Iisus tot ceea ce a făcut a fost pentru noi. Minunată evanghelie. Dar are efect?

Ascultaţi. A continuat să arunce blestemul asupra femeii şi bărbatului. Dar ce spune bărbatului? **Versetul 19. "În sudoarea feţei tale să-ţi mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ căci din el ai fost luat; căci ţărână eşti şi în ţărână te vei întoarce."** Ce le spune că se va întâmpla cu ei? Vor muri. Repetă ceea ce i-a avertizat. **"Să nu mâncaţi din el, nici măcar să nu-l atingeţi că astfel veţi muri." {Gen 2:17}** Dar au murit în aceeaşi zi în care au mâncat? Nu. De ce? Nu cumva Dumnezeu nu le-a spus adevărul? De ce nu au murit în ziua în care au mâncat?

Ascultaţi cu atenţie. Vă rog să înţelegeţi. Ce a făcut Adam în timp ce sentinţa îi răsuna în urechi? **"Adam a pus nevestei sale numele Eva căci ea a fost mama tuturor celor vii."**

În ebraică "Eva" înseamnă viaţă. Dar pentru numele lui Dumnezeu, Adam, ce faci? Cum poţi să-ţi numeşti soţia "viaţă"? Chiar după ce Dumnezeu ţi-a spus că o să mori. Este cumva un act de sfidare? Îşi strânge pumnii şi spune: *"Refuz acest verdict şi o să-mi numesc nevasta "viaţă" doar pentru a-Ţi face în ciudă."* Asta se întâmplă? Nu, dragii mei. Nu, nu, nu.

Dar ce se întâmplă de fapt? Credinţă. Asta are loc. Amin? A ascultat predica Evangheliei, a înţeles-o, s-a agăţat de ea şi acum o crede. Cum putem şti acest lucru? Păi... Din cine a fost văzut născându-se şi care a zdrobit capul şarpelui? Femeia. Cine crede Adam că este? Soţia lui. Puteţi să-l învinovăţiţi? Alţi candidaţi nu mai sunt. Dar Dumnezeu nu a spus că *"vor mai fi peste 4000 de ani şi se va numi Maria."* Dumnezeu a spus doar *"născut din femeie"* iar Adam a crezut automat că este vorba de soţia lui. Ce face el prin faptul că o numeşte "Eva"? Îi spune aşa în numele promisului Mesia. Aud un Amin? Credinţa sa a îmbrăţişat Evanghelia şi şi-a exercitat credința. Căci **credinţa fără fapte este**...cum? **zadarnică. {Iacob 2:20}** Îşi numeşte soţia aşa în onoarea seminţei. Dragii mei, Dumnezeu nu-l poate considerat a fi drept prin...ce? Prin credinţă.

Vedeţi semnificanţa următorului verset? **"Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam şi nevestei lui haine de piele. " {Gen 3:21}** Este acoperământul sistemului de sacrificiu. Care este acesta? Următorul capitol. Argumentul dintre Cain şi Abel este aceeptabil. Când a fost stabilit? În ziua în care omul a păcătuit. Când avea mai mare nevoie. Dumnezeu a spus **"În ziua în care vei mânca, vei muri negreșit." {Gen 2:17}** Singurul motiv pentru care omul nu a murit în ziua când a mâncat este acela **"al Mielului lui Dumnezeu, care a fost sacrificat la facerea lumii." {Apoc 13:8}** Aud un Amin? Cu acel sacrificiu al Mielului care a înzestrat acoperământul de piele cu simbolul dreaptăţii. Am dezvăluit cât am putut de frumos Mielul lui Dumnezeu. Amin? Văzând acel sacrificiu şi mila lui Dumnezeu care este dezvăluită în Miel am ajuns să fim...cum? Schimbaţi. Dar când Mielul anti tipic a venit, cum l-a prezentat Ioan Botezătorul? **"Priviţi Mielul lui Dumnezeu care şterge păcatele omenirii." {Ioan 1:29}** Priviţi-L vă rog. Pentru că privindu-L vom fi schimbaţi. Să ne ridicăm pentru rugăciunea de încheiere.

Tată din Ceruri, Îţi mulţumesc pentru că încă de la început ne-ai dezvăluit slava Ta prin stabilirea sistemului de sacrificiu. Aşa cum vedem în sacrificarea Mielului dreptatea, mila şi dragostea Ta, caracterul Tău frumos descris, ajută-ne să vedem Mielul prin intermediul căruia vom putea fi schimbaţi. Îţi mulţumim că ne-ai dezvăluit slava Ta, Mielul prin care Îţi vei putea restaura slava printre noi. Ne rugăm Ţie şi Îţi mulţumim în numele lui Iisus. Amin.